

Skatteministeriet

19. marts 2015
J.nr. 14-5325303

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 324 af 22. december 2014 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL).

Benny Engelbrecht

/ Jacob Vastrup

Spørgsmål

Ministeren bedes fremsende en opdateret beregning af SAU (2008-09) alm. del - spørgsmål 56, men hvor det forhøjede personfradrag aftrappes i henholdsvis indkomstintervallet 200.000 kr. til 250.000 kr. og 250.000 kr. til 300.000 kr. Ministeren bedes i sit svar oplyse fordelingsvirkningen på indkomstdeciler af de to forslag.

Svar

Svaret på alm. del spørgsmål 56 (Folketingsåret 2008-09) indeholder skøn over de provenumæssige konsekvenser af at forhøje personfradraget med 10.000 kr., 20.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr. og 50.000 kr. for indkomster under henholdsvis 250.000 kr., 300.000 kr. og alle indkomster.

Efter gældende regler udgør personfradraget 43.400 kr. (2015)¹. Den i spørgsmålet angivne model indebærer, at hvis eksempelvis forhøjelsen af personfradraget er på 10.000 kr., der aftrappes over indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., vil en person med en indkomst på 200.000 kr. eller derunder have et personfradrag på 53.400 kr. En person med en indkomst på 225.000 kr. vil have et personfradrag på 48.400 kr., og en person med en indkomst på 250.000 kr. eller derover vil uændret have et personfradrag på 43.400 kr.

Beregningsteknisk er det i det følgende forudsat, at den indkomst, som skal danne grundlag for indkomstaftapningen af det forhøjede personfradrag, består af den personlige indkomst tillagt arbejdsmarkedsbidrag plus positiv nettokapitalindkomst og positiv nettoaktieindkomst.

Det er endvidere beregningsteknisk forudsat, at hvis forhøjelsen af personfradraget ikke fuldt ud kan udnyttes af en gift person, kan den uudnyttede skatteværdi af fradraget overføres og modregnes i den anden ægtefælles skatter, også selv om dennes indkomst overstiger den nævnte indkomstgrænse. Dermed bliver et eventuelt ikke udnyttet forhøjet personfradrag behandlet på samme måde som personfradrag efter gældende regler.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 6,7 mia. kr. Efter tilbageløb skønnes et mindreprovenu på ca. 5,0 mia. kr. og efter tilbageløb og adfærd skønnes et mindreprovenu på ca. 6,2 mia. kr., *jf. tabel 1*.

---

¹ For personer under 18 år er personfradraget 32.600 kr.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af en indkomstafrappet forhøjelse af personfradraget

Mia. kr. (2015-niveau)	Forhøjelse af personfradrag (kr.) ¹				
	10.000	20.000	30.000	40.000	50.000
<i>Aftrapning i intervallet 200.000-250.000 kr.²</i>					
Umiddelbar provenuvirkning	-6,7	-13,2	-19,6	-25,7	-31,7
Provenu efter tilbageløb	-5,0	-10,0	-14,8	-19,4	-23,9
Provenu efter tilbageløb og adfærd ³	-6,2	-12,5	-18,8	-25,1	-31,6
<i>Aftrapning i intervallet 250.000-300.000 kr.²</i>					
Umiddelbar provenuvirkning	-8,2	-16,3	-24,2	-31,9	-39,4
Provenu efter tilbageløb	-6,2	-12,3	-18,3	-24,1	-29,7
Provenu efter tilbageløb og adfærd ³	-7,7	-15,6	-23,6	-31,9	-40,6

1. Det er forudsat, at forhøjelsen af personfradraget er proportionalt mindre for personer under 18, svarende til det reducerede personfradrag.

2. Indkomstgrundlaget for aftrapning udgøres af den personlige indkomst tillagt arbejdsmarkedsbidrag plus positiv nettokapitalindkomst og positiv nettoaktieindkomst.

3. Adfærdseffekter er vurderet med baggrund i Skatteministeriets StØV-model.

Kilde: Lovmodelberegninger baseret på indkomster fra 2011 fremskrevet til 2011 i overensstemmelse med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, december 2014.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., skønnes at medføre en forøgelse af rådighedsbeløbet med 3,4 pct. i 1. decil, mens forøgelsen i 10. decil skønnes til 0,1 pct. I gennemsnit skønnes rådighedsbeløbet at blive forøget med 0,6 pct., *jf. tabel 2.*

Årsagen til, at der er en forøgelse af rådighedsbeløbet i fx 10. decil, selvom forhøjelsen af personfradraget indkomstafrappes, er, at inddelingen i indkomstdeciler sker ud fra familiens samlede økonomiske forhold. Der kan være medlemmer af en familie, der har en lav indkomst og derfor ifølge modellen får en forhøjelse af personfradraget, selvom familiens samlede indkomst placerer den i en af de øverste deciler.

Tabel 2. Den gennemsnitlige ændring af rådighedsbeløbet fordelt på indkomstdeciler

Pct.	Indkomstdecil										Alle
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
<i>Aftrapning i intervallet 200.000-250.000 kr.</i>											
Forhøjelse på 10.000 kr.	3,4	2,0	1,5	1,0	0,6	0,4	0,3	0,2	0,2	0,1	0,6
Forhøjelse på 20.000 kr.	6,6	4,1	3,1	1,9	1,2	0,8	0,6	0,4	0,3	0,2	1,2
Forhøjelse på 30.000 kr.	9,5	6,1	4,6	2,9	1,8	1,2	0,9	0,7	0,5	0,2	1,8
Forhøjelse på 40.000 kr.	12,2	8,0	6,1	3,8	2,4	1,6	1,1	0,9	0,6	0,3	2,3
Forhøjelse på 50.000 kr.	14,5	10,0	7,6	4,8	2,9	2,0	1,4	1,0	0,7	0,4	2,9
<i>Aftrapning i intervallet 250.000-300.000 kr.</i>											
Forhøjelse på 10.000 kr.	3,5	2,3	1,8	1,3	0,9	0,6	0,4	0,3	0,2	0,1	0,7
Forhøjelse på 20.000 kr.	6,8	4,5	3,7	2,6	1,7	1,2	0,9	0,7	0,4	0,2	1,5
Forhøjelse på 30.000 kr.	9,9	6,7	5,5	3,9	2,5	1,8	1,3	1,0	0,7	0,3	2,2
Forhøjelse på 40.000 kr.	12,7	8,9	7,3	5,2	3,4	2,4	1,7	1,3	0,9	0,4	2,9
Forhøjelse på 50.000 kr.	15,2	11,1	9,1	6,4	4,2	2,9	2,1	1,6	1,1	0,5	3,6

Kilde: Lovmodelberegninger.

Som det fremgår af tabel 1, er der en væsentlig negativ adfærdsvirkning i form af lavere arbejdsudbud forbundet med tiltaget. Den negative arbejdsudbudsvirkning afspejler både en negativ påvirkning af den gennemsnitlige arbejdstid for de beskæftigede og en negativ effekt på beskæftigelsesfrekvensen.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., vil således betyde, at marginalsatten for en person med indkomst i aftrapningsintervallet forøges med ca. 7,4 pct.-point. I udgangspunkt vil en sådan person typisk have en marginalskat på 39,7 pct.², som med tiltaget øges til 47,1 pct. Den højere marginalskat afspejler, at en forøgelse af lønindkomsten med 100 kr. mindsker det forhøjede personfradrag med 20 kr., hvilket giver en forøgelse af skattebetalingen med ca. 7,4 kr. (lig 36,98 pct. af de 20 kr.)³, dvs. med 7,4 pct. af den ekstra lønindkomst. Den højere marginalskat for personer med indkomst i aftrapningsintervallet mindsker gevinsten fra den sidste arbejdstime for disse personer og fører derved til kortere arbejdstid.

Hertil kommer en indkomsteffekt, hvor de personer, der umiddelbart får lavere skattebetaling og dermed højere disponibel indkomst ved en given arbejdsindsats i gennemsnit må

² Baseret på 8 pct. i arbejdsmarkedsbidrag, der fradrages i grundlaget for andre indkomstskatter, kombineret med 24,9 pct. kommuneskat, 4 pct. sundhedsbidrag og 8,08 pct. bundskat samt et ikke fuldt udnyttet beskæftigelsesfradrag, der mindsker grundlaget for kommuneskat og sundhedsbidrag med 8,05 pct. af lønindkomsten (svarende til en reduktion af marginalsatten med ca. 2,3 pct.point).

³ Baseret på en gennemsnitlig kommuneskat på 24,9 pct. samt et sundhedsbidrag på 4 pct. og en bundskat på 8,08 pct.

påregnes at benytte en mindre del af den umiddelbare gevinst til at forkorte arbejdstiden. Denne indkomsteffekt trækker således også i retning af en kortere arbejdstid.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., vil samtidig betyde, at den økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse frem for på overførselsindkomst mindskes. Forskellen i disponibel indkomst (forskelsbeløbet) mellem en beskæftiget med indkomst over 250.000 kr. (før arbejdsmarkedsbidrag) og en person med en overførselsindkomst under 200.000 kr. mindskes med 3.698 kr. Hvis fx personen på overførselsindkomst har en indkomst over 200.000 kr. (men under 250.000 kr.) vil reduktionen af forskelsbeløbet være mindre. Den mindre økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse frem for på overførselsindkomst må antages at føre til færre personer på arbejdsmarkedet og lavere beskæftigelsesfrekvens.

Såfremt forhøjelsen af personfradraget, der indkomstaftappes, er større end 10.000 kr., vil påvirkningen af marginalsatten og af gevinsten ved at være i beskæftigelsen frem for på overførselsindkomst også blive større.

Hæves aftrappingsintervallet fra 200.000-250.000 kr. til 250.000-300.000 kr., er effekterne kvalitativt de samme. I sidstnævnte interval vil der umiddelbart være flere personer, der oplever højere marginalsat, mens de højere indkomstgrænser i aftrappingsintervallet fx betyder, at en beskæftiget med fx 275.000 kr. i indkomst får gavn af halvdelen af det højere personfradrag, og mønsteret for reduktion i forskelsbeløb mellem de beskæftigede og personer på overførselsindkomst bliver derved lidt forskelligt. For begge aftrappingsintervaller er der tale om en negativ indvirkning på arbejdsudbuddet fra såvel gennemsnitlige arbejdstid som beskæftigelsesfrekvensen.